

[Arbejds- og Socialministeren.]

hed paa Vigtigheden af, at disse Ændringer i Arbejdsorganisationens Statut snarest ratificeredes, idet Ratifikationen udgør en nødvendig Forudsætning for en mere fuldstændig Behandling af de statutmæssige Spørgsmaal, der vil komme for paa den kommende Konference i Montreal i September 1946.

Vi har siden fra Det internationale Arbejdsbureau modtaget Underretning om, at en Række af de Stater, der paa Konferencen i Paris stemte for Ændringsforslagene, har truffet Foranstaltninger til at ratificere Ændringerne, herunder De forenede Stater, Frankrig og Storbritannien. Af de nordiske Lande har Island allerede ratificeret; det norske Storting og den svenske Rigsdag har godkendt Forslag om Ratificering, medens det er oplyst, at et saadant Forslag er forelagt for den finske Rigsdag.

Danmark genoptog allerede i Besættelsestidens sidste Aar ad uofficiel Vej Forbindelsen med Den internationale Arbejdsorganisation; til Philadelphia-Konferencen i Foraaret 1944 sendtes saaledes Materiale herfra til Minister Kauffmann, der som Observatør deltog i Konferencen. Kort Tid efter Besættelsens Ophør er Arbejds- og Socialministeriets internationale Afdeling blevet genoprettet, og vi har i fuldt Omfang udbygget vor Tilknytning til Arbejdsorganisationen. Danmark var saaledes repræsenteret paa Arbejdskonferencen i Paris i Efteraaret 1945 ved en Delegation bestaaende af Repræsentanter for Regeringen, Arbejdsgiverne og Arbejderne. Ogsaa i de nyoprettede internationale Industrikomiteer har Danmark ladet sig repræsentere, ligesom Arbejdsorganisationens forberedende tekniske Søfartskonference efter Indbydelse af den danske Regering afholdtes her i København i November 1945.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi ogsaa paa det sociale Omraade deltager i det internationale Samarbejde. Vor Standard berettiger os dertil uden at udelukke, at ogsaa vi kan lære noget.

Som Medlem baade af Den internationale Arbejdsorganisation og af De Forenede Nationer kan vi kun være interesserede i, at der tilvejebringes et Grundlag for det kommende Samarbejde mellem disse to Organisationer. Uden at foregribe Formen for dette Samarbejde skaber det foreliggende Ændringsforslag de formelle Forudsætninger herfor.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Bundvad: Paa mit Partis, Socialdemokratiets, Vegne kan jeg give Tilslutning til, at de Ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations Statutter, der er nødvendige, for at Organisationen skal kunne fortsætte sin Virksomhed, ratificeres.

Organisationen blev som bekendt oprettet i Forbindelse med Folkeforbundet ved Kapitel 13 i Versailles-Fredstraktaten af 28. Juni 1919. Denne Traktats Skabere anlagde den rigtige Betragtning, at en almindelig Verdensfred kun kan komme i Stand, naar den baseres paa den sociale Retfærdighed — i øvrigt det samme Synspunkt, som under og efter den sidste Krig ofte er kommet til Udtryk i de Stores forskellige Taler og Beslutninger, bl. a. i Atlanterhavs-Deklarationen.

Man erkendte i 1919, at de bestaaende Arbejdsforhold for et stort Antal Mennesker Verden over medførte saa megen Uretfærdighed, Elendighed og Savn, at en Forbedring af disse Forhold var paatrængende nødvendig, og man paapegede en Række Omraader, hvor Forbedringer ønskedes. Jeg tillader mig at nævne: Fastsættelse af Maksimalarbejdsdag og -uge, Regulering af Arbejdsmarkedet, Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, Fastsættelse af Lønninger, der muliggør passende Livsbetingelser, Arbejdernes Beskyttelse mod Sygdom og Ulykker under Arbejdet, Beskyttelse af Børn, mindreaarige og Kvinder, Alderdoms- og Invalideunderstøttelse og en Række andre Foranstaltninger.

I Erkendelse af, at den enkelte Nations Undladelse af at indrømme humane Arbejdsvilkaar kunde lægge Hindringer i Vejen for andre Nationers sociale Fremskridt, oprettede man Den internationale Arbejdsorganisation som det Organ, hvorigennem man skulde samordne de sociale Bestræbelser. De ædle og ophøjede Maal, man dengang satte sig, er ikke naaet — lad os blot straks indrømme det —, og dog har Arbejdsorganisationens Virksomhed været af en saadan Karakter, at man absolut maa ønske en Videreførelse.

Det er karakteristisk, at medens Nationernes Medlemsskab i det nu opløste Folkeforbund skiftede, bevarede Nationerne deres Medlemsskab i Arbejdsorganisationen, ligesom ogsaa Stater, der ikke var Medlem eller havde været Medlem af Folkeforbundet, deltog og fortsat deltager i Arbejdsorganisationens Virksomhed. Heri ser jeg et Udtryk for, at Organisationen trods alt virkede i Retning af sin Hensigt. Der kan da ogsaa peges paa en Række sociale Fremskridt, der skyldes Organisationens Indsats. For blot at nævne et enkelt: 8 Timers Arbejdsdagens